

Muylle Fredericus

Gits, 8 mei 1818 - Mauritius, 2 februari 1890

Levensbeschrijving

19/06/1848: priester gewijd

coadjutor Parochie Sint-Vedastus, Reningelst. 1848 - 27 juli 1849

onderpastoor Parochie Sint-Amatus, Oostvleteren. 27 juli 1849 - 2 juni 1851

onderpastoor Parochie Sint-Bavo, Merkem. 2 juni 1851 - 15 oktober 1856

onderpastoor Parochie Sint-Amandus, Beernem. 15 oktober 1856 - 3 augustus 1857

onderpastoor Parochie Sint-Audomarus, Alveringem. 3 augustus 1857 - 18 september 1861

18/09/1861: excorporatie Bisdom Brugge; ingeschreven bij clerus van Mauritius

titulair kanunnik 1880 van de kathedraal van Port Louis (Mauritius)

MUYLLE

MUYLLE

MUYLLE, Frederik (Frans Xaveer), missionaris.

Geboren te Gits op 8 mei 1818; overleden op 2 febr. 1890 te Belle-Rose (eiland Mauritius). Jongste van de vier kinderen van Bernard, wever, en Rosalie van Hoorne.

Na zijn studies aan het Klein-Seminarie te Roeselare en het Groot-Seminarie te Brugge van 1843 tot 1848 werd M. op 19 juni 1848 tot priester gewijd. Hij was eerst coadjutor in Reningelst, in juli 1848 kapelaan in Oostvleteren, in mei 1851 in Merkem, in okt. 1856 in Beernem en in aug. 1857 in Alveringem. Hij werd door Alois Eggermont (Tielt 1816-1881), oud-missionaris op Mauritius, gewonnen voor het missiewerk op dat eiland, en kreeg van Mgr. Malou op 11 juni 1861 de beste referenties voor de Engelse bisschop van Southwark. Hij wordt er een heilig priester genoemd, met zuivere bedoelingen beziel, doch kon zich wegens te hoge leeftijd niet meer aanmelden bij het instituut van de Vreemde Missies.

Op 18 sept. 1861 kreeg hij zijn excorporatiebrief en werd reeds voor zijn afreis onder de clerus van Mauritius opgeschreven. Hij landde op 30 sept. 1861 in de hoofdstad Port-Louis en werd aanstonds aangesteld tot pastoor van St.-Salvators, Bamboo-district van Black-River, met een zeer arme bevolking, die hoofdzakelijk bestond uit ongeveer 800 in 1835 vrijgekochte slaven. Op 1 okt. 1866 getuigde bisschop Mgr. Hankinson dat slechts M.

de bekwaamheid en edelmoedigheid bezat om voor die mensen te zorgen.

Op 6 okt. 1866 vertrok M. naar het kleine eiland Rodriguez, slechts 40 km² groot, hoofdzakelijk bevolkt door kreolen, een achterlijke en arme bevolking van boeren en vissers, die iedere priester als „mofine” d.i. onheilbrengend beschouwden. Pas later, toen de inwoners door zijn liefde en strenge levenswijze gewonnen waren, vernam M. dat hij bij zijn aankomst tenauwernood aan de knuppels der inwoners was ontsnapt. Gouverneur Jenner, die het hem lastig maakte, zodat M. geen huis had en tot de bedelstaf gedoemd was, verbood hem, na een heftige brief door M. op Mauritius geschreven, naar Rodriguez terug te keren. Teruggekeerd in 1867 op Mauritius stond M. met zoveel ijver tijdens een malaria-epidemie, die Port-Louis en verscheidene districten decimeerde, zijn zieke confraters bij, dat Mgr. Hankinson op 11 april 1868 toelating vroeg hem met verlof te laten gaan naar Europa. Ondanks zijn geknakte gezondheid verliet de reis en het verblijf in het vaderland voorspoedig, en op 14 mei 1869 was M. na een bezoek aan de paus op Mauritius terug. Na enkele weken dienst in de kathedraal werd hij begin juli 1869 pastoor van de Visitatie in het rustige Vacoa met minder lastig werk, een meer ontwikkelde bevolking en frisser klimaat, maar hij verlangde naar zijn oude parochie en kwam reeds in okt. 1869 terug naar St.-Salvators.

In febr. 1874 werd hij pastoor van St.-Philomena te Poudre d'Or, dat belangrijker was dan Bamboo, maar ongeveer hetzelfde klimaat, dezelfde levenswijze en aard van bevolking had. In 1880 werd hij kanunnik aan de kathedraal van Port-Louis, scheepte op 7 dec. 1882 in voor een tweede bezoek aan het vaderland en was op 4 febr. 1883 te Poudre d'Or terug. Op 20 jan. 1888 werd hij na een zeer hard missielevens van 26 jaar pastoor van het kleine Pont-Pralin, met een zeer zacht klimaat en een minimum aan werk, tot hij op

MUYLLE

MUYLLE

1 sept. 1889 wegens ouderdom en een verlamming die hem elke arbeid onmogelijk maakte, ontslag nam.

Zijn laatste levensdagen bracht hij door in het ziekenhuis van de zusters van O.L.Vrouw van Barmhartigheid te Belle-Rose, waar hij op 2 febr. 1890, O.L.Vrouw-Lichtmis, de dag die hij zelf had gewenst, overleed. Volgens zijn verlangen werd hij in het St.-Salvatorskerkje te Bamboo begraven, waar zijn oud-parochianen een grafmonument hebben opgericht met de woorden: Hij heeft geleefd voor God en de zielen.

M. leefde arm als een kluizenaar. Aan de armen stond hij zijn eigen niet onaanzienlijk fortuin en het grootste gedeelte van zijn kerkelijke inkomsten af. Gedurende 10 jaar verzorgde M.

eveneens de kroniek voor *Cerneen*, het oudste en belangrijkste dagblad van Mauritius. M. wordt „de oudste Apostolijke Missionaris (d.i. missionaris van de seculiere clerus onder rechtstreeks gezag van de Romeinse congregatie „de Propaganda Fide”) der Afrikaanse Zendingen” genoemd. Op het bidprentje van M. staat een foto afgedrukt, genomen door Desmyter te Veurne, waarschijnlijk voor zijn afreis naar Mauritius.

Lit.: A.T. VAN BIERVLIET, Een Westvlaming op het eiland Mauritius, Kanunnik Frederik Muylle, in: *Bielorif*, LXVIII (1967) 393-396 (met literatuuropgave); — Id., Een Gitsenaar op Mauritius Kan. Fred. Muylle, in: *De Weekbode* (Roeselare) rubr. „Ken uw Kerk”, 10 mei 1968.

A.T. VAN BIERVLIET, O.S.B.